

Όταν οι ψευδοπροφήτες διαψεύδονται

π. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἱρέσεων

Δέν εἶναι μόνο ἡ «χλιετία», τό περίφημο «Millenium», πού ἔδωσε ἀφορμή γιά «προφητείες» καί «προβλέψεις» σέ μάγους καί ἀστρολόγους, μέντιουμ καί μελλοντολόγους. Καί στίς προηγούμενες ἀλλαγές τῶν αἰῶνων παρουσιάζονταν τέτοια φαινόμενα. Ὅμως αὐτή φορά κυριάρχησε ἡ ὑστερία καί ὁ πανικός.

Ἀσφαλῶς, τώρα πού ὅλα πέρασαν καί μπήκαμε γιά τά καλά στό 2000 οἱ λογαριασμοί καί οἱ «σοδειές» τῶν διαφόρων ψευδοπροφητῶν δέν θά εἶναι γι' αὐτούς καθόλου εὐχάριστα. Καί εἶναι βέβαιο ὅτι γιά λίγο θά ἔχουν ἀπώλειες, θά χάσουν ὀπαδούς ἀπογοητευμένους, θά προκαλέσουν ἴσως τήν ὀργή ὄλων ἐκείνων πού «στήριξαν τίς ἐλπίδες» τους σ' αὐτούς ἢ πού ἐξαπατήθηκαν μέσα τήν ἀγνοιά τους. Ὅμως, γνωρίζουν καλά ὅλοι αὐτοί οἱ «ἔμποροι ἐλπίδας» ὅτι «κάθε πανηγῦρι κρατᾶ τρεῖς μέρες» καί ὅτι οἱ ἄνθρωποι γρήγορα ξεχνοῦν καί εὐκολα ξεγελοῦνται. Ἔτσι εἶναι σίγουροι ὅτι οἱ ὀπαδοί τους καί οἱ «πελάτες» τους θά ξαναγυρίσουν ἢ θά παρουσιαστοῦν ἄλλοι καινούργιοι, ἀνύποψιαστοι γιά τίς μελετημένες μεθοδεύσεις αὐτῶν τῶν πλάνων.

Ἐδῶ δέν θά ἀσχοληθοῦμε μέ τούς ἀστρολόγους καί τούς διαφόρους πλασιέδες τῶν ἰδεῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Μ' αὐτό θά ἀσχοληθοῦμε ἄλλοτε. Σ' αὐτό τό σύντομο ἄρθρο μας θά περιοριστοῦμε στούς γνωστούς σύγχρονους ψευδοπροφήτες, οἱ ὁποῖοι μάλιστα προπαγανδίζουν τίς πλάνες τους κάτω ἀπό βαρύγδουπους χριστιανικούς τίτλους. Κι αὐτοί βρίσκονται σέ πολλούς καί διαφορετικούς χώρους. Μελετοῦν δῆθεν τά ἐσχατολογικά κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί προβλέπουν «μέ σιγουριά» τήν πραγματοποίηση στίς μέρες μας τῶν ἐσχατολογικῶν γεγονότων. Δέν μιλοῦν ἀπλῶς γιά τά «σημεῖα τῶν καιρῶν». Αὐτό δέν πιάνει εὐκολα, δέν φοβίζει οὔτε ἐντυπωσιάζει τόσο πολύ ὅσο τούς χρειάζεται. Ἔτσι προχωροῦν στά μέγιστα γεγονότα τῶν ἐσχάτων: στήν ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου μέ τό δυσῶνυμο 666, στόν Ἀρμαγεδδώνα, στήν «ἀρπαγή», στήν Β' Παρουσία, στά «ὀράματα», στίς «προφητείες» πού δῆθεν ἐξήγγειλαν πρὶν ἀπό χρόνια μελλοντολόγοι καί «ὀραματίστριες». Καί δυστυχῶς τέτοια φαινόμενα δέν τά συναντᾶμε μόνον στούς χώρους τῶν Χιλιαστῶν ἢ τῶν Πεντηκοστιανῶν ἢ τῶν παντός εἶδους «Ἀνησυχούντων Χριστιανῶν», ἀλλά καί σέ δῆθεν Ὀρθόδοξες κινήσεις τούς λεγόμενους «Φωτισμένους», πού παίρνουν, λένε, «μηνύματα ἀπό τήν Παναγία» κάθε βράδυ μετά τά μεσάνυχτα ἢ καί ἀπό τόν Χριστό τόν ἴδιο καμμιά φορά, καί πού τά γράφουν στό δέρμα τους ἢ σέ φυλλάδες μέ περιεχόμενο μὴ σοβαρό, ἐνίοτε δέ καί προσβλητικό γιά τά ιερά πρόσωπα τῆς Πίστεώς μας.

Σύμφωνα, λοιπόν, μ' ὅλους αὐτούς, πρὶν κλείσει ὁ αἰώνας μας ἔγινε τό 1914 (ὅπως λένε οἱ Χιλιαστές) ἢ θά γινόταν μέσα στό 1999 (ὑπάρχουν πολλοί πού τό ὑπεστήριξαν αὐτό) ἡ Δευτέρα Παρουσία.

Θά ἐρχόταν, λένε, ἢ ἦταν ἤδη παρών ὁ Ἀντίχριστος, μιά καί ἀπό τό 1986 «σφραγίζει παντοῦ», κατ' αὐτούς. Θά εἶχε συμβεῖ ὁ «Ἀρμαγεδδώνας», πλημμυρίζοντας στό αἶμα ὄλον τόν «δῆθεν χριστιανικό κόσμο», ἔλεγαν καί λένε οἱ Χιλιαστές. Θά ἐρχόταν ὁ Χριστός, τό 1992 ἢ τό 1993, γιά «ν' ἀρπάξη» τούς «δικούς του», ὥστε νά γλιτώσουν ἀπό τήν «μεγάλη θλίψη» πού θά πραγματοποιεῖτο μέ τήν ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου, ἔλεγαν οἱ Πεντηκοστιανοί.

Ἄς ἔλθωμε ὁμως σέ μερικά συγκεκριμένα παραδείγματα ἀπό δύο μόνον «ψευδοπροφήτες»: ἀπό τούς Χιλιαστές ἢ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» καί ἀπό τίς ποικίλες ομάδες τῶν λεγόμενων Πεντηκοστιανῶν.

α. Χιλιαστές

1. Βασικό δόγμα τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» εἶναι ὅτι τό 1914 ἔγινε ἡ «παρουσία τοῦ Κυρίου» καί «ἡ πλήρης ἐγκαθίδρυσις τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ». (Ἄς μὴ μποῦμε στίς λεπτομέρειες ἄν αὐτή ἔγινε στή γῆ, ὅπως ἔλεγαν παλαιότερα, ἢ στόν οὐρανό, ὅπως λένε τώρα. Αὐτό δέν ἔχει τόση σημασία). Δηλαδή ἔγινε, κατ' αὐτούς, τό πῶς σημαντικό ἐσχατολογικό γεγονός, ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου, τήν ὁποία ὁμως δέν πῆρε εἶδηση ὁ κόσμος, οὔτε εἶδε «πᾶς ὀφθαλμός» (Ἀποκ. α' 7). Τότε θά ἔπρεπε νά «ἀνατραποῦν πᾶσαι αἱ ἀνθρώπινοι κυβερνήσεις» παραδίδοντας τήν ἐξουσία στόν Βασιλέα Χριστόν (Γραφικαί Μελέται, τ. Β', σελ. 112, 85, 251). Βεβαίως, ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι «περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καί τῆς ὥρας

οὐδεὶς οἶδεν» (Ματθ. κδ' 36).

2. Ἡ ἐταιρία «Σκοπιά» εἶχε καὶ μιὰ ἄλλη τρομακτικὴ «προφητεία» γιὰ τὸ 1975, μὲ τὴν ὁποία φοβέριζε γιὰ δεκάδες χρόνια τοὺς δύστυχους ὁπαδοὺς της, ἐφαρμόζοντας πάνω τους «πνευματικὸ βιασμό», ὥστε νὰ διακινῶν τὰ «προϊόντα» καὶ νὰ αὐξάνουν τὶς «μετοχές» της. Τότε, ἔλεγε, θὰ εἶχαν συμπληρωθῆ τὰ «6000 χρόνια τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας», θὰ εἶχε «παρέλθῃ» «ἡ γενεά» (δηλαδή θὰ εἶχαν πεθάνει ὅλοι ὅσοι εἶχαν δεῖ τὸν Χριστὸν τὸ 1914) καὶ θὰ ἐλάμβανε χώρα ἡ τρομερὴ «μάχη τοῦ Ἀρμαγεδδώνα», δηλαδή τὸ τέλος τοῦ κόσμου (Σκοπιά 8.4.67 καὶ 15.11.67). Καὶ αὐτοί, οἱ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», θὰ ἐκδήλωναν τότε «τίς θεοειδεῖς ιδιότητές» τους πού θὰ τοὺς «καταστήσουν ἱκανοὺς», «νὰ πλύνουν τοὺς πόδας των στὸ αἷμα τῶν ἐχθρῶν των» (Σκοπιά 1968, σελ.83).

Στὴ «Σκοπιά» τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1970, σελ. 465 ἔγραφε ἡ ἐταιρία ὅτι «εἶναι σαφές ὅτι ὁ καιρὸς πού ἀπομένει ἔχει μειωθῆ, μὲ μόλις ἕξι περίπου χρόνια πού ἀπομένουν ὡς τὸ τέλος τῶν 6000 ἐτῶν τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας». Καὶ τὸ 1971 στὴ σελίδα 284, μὲ ἕνα σωρὸ λογαριασμοῦς, βεβαίωνε καὶ πάλι ὅτι τὸ φθινόπωρο τοῦ 1975 θὰ ἔλγῃ ἡ ἀνθρώπινη ἱστορία, μὲ μιὰ ἀπόκλιση «ἴσως νὰ περιλαμβάνῃ μόνο μιὰ διαφορὰ ἐβδομάδων ἢ μηνῶν, ὄχι ἐτῶν».

Δυστυχῶς, τὸ 1975 πέρασε πρὶν 25 χρόνια καὶ τὰ πόδια τῶν χιλιαστῶν... ἔμειναν ἄπλυτα. Τώρα, λένε, ψάχνουν νὰ βροῦν πόσα χρόνια χωρίζουν τὴν δημιουργία τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τῆς Εὐας, μήπως κι ἐκεῖ ἔγινε τὸ λάθος. Πάντως, ὁ αἰώνας καὶ ἡ «γενεά» πέρασαν καὶ οὔτε τὸν Ἀρμαγεδδώνα εἶδαμε οὔτε τὸν Βασιλέα Χριστὸν εἶδε «πᾶς ὀφθαλμὸς» «ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ»... Ὁ στόχος πάντως ἐπετεύχθη. Οἱ μετοχές καὶ τὰ κεφάλαια τῆς ἐταιρίας αὐξήθηκαν ἐντυπωσιακά, μιὰ καὶ τότε ὀλόκληρες περιουσίες πωλήθηκαν καὶ ἀφιερώθηκαν στὸν «Ἰεχωβά», δηλαδή στὴν ἐταιρία, χωρὶς τὰ ἄβουλα θύματά της νὰ διερωτηθοῦν: μὰ, ἀφοῦ τελειώνει αὐτὸ τὸ «πονηρὸ σύστημα» καὶ καὶ μαζί του ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, τί θέλει ἡ «Σκοπιά» καὶ μαζεύει ὅλες αὐτές τὶς ἀμύθητες περιουσίες γιὰ τὸν ἑαυτὸ της;

Ἄς ὀλοκληρώσουμε ὁμῶς τὴν ἀναφορά μας στὴν παλαιὰ αὐτὴ ψευδοπροφητεία τῆς «Σκοπιᾶς» γιὰ τὸ 1925 μὲ μιὰ πληροφορία ἀκόμη, τὴν ὁποία δὲν γνωρίζουν οἱ σημερινοὶ Χιλιαστές. Ὅχι μόνον γιατί δὲν τοὺς τὴν θυμίζει τὸ σημερινὸ «κυβερνῶν σῶμα» δηλαδή οἱ ἀρχηγοὶ τους στὸ Μπροῦκλιν, ἀλλὰ καὶ διότι ἐφρόντισε ἐν τῷ μεταξύ ὁ «ἀγωγὸς τοῦ Θεοῦ» νὰ τὴν καλύψῃ μὲ μεταγενέστερα διαστρεβλωμένα κείμενα.

Τί ἔλεγαν, λοιπόν, ἀκόμη οἱ χιλιαστὲς γιὰ τὸ 1925; Ὅτι τότε ἐπρόκειτο νὰ ἀναστηθοῦν οἱ «ἄρχοντες» δηλαδή οἱ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, Δαβὶδ, Δανιὴλ καὶ «νὰ ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων τῆς γῆς» μὲ πρωτεύουσα τὴν Ἱερουσαλήμ. «Μὲ τοὺς τελείους τότε Ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς... ὁ Ἀβραάμ θὰ διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς γῆς ἐκ τοῦ ὄρους Σιών» (Ἡ ἐπιθυμητὴ Κυβέρνηση, σελ.33). Βέβαια τὸ 1925 εἶναι πλέον ξεχασμένο μαζί μὲ τὴν ψευδοπροφητεία τῆς «Σκοπιᾶς» γι' αὐτὸ. Τὰ θύματά της οὔτε κἀν ὑποπτεύονται ὅτι γιὰ ἀρκετὰ χρόνια τοὺς σερβίριζε καὶ αὐτὴ τὴν ψευδοπροφητεία σάν «θεϊκὴ διδασκαλία». Αὐτὸ βέβαια οἱ σημερινοὶ χιλιαστὲς δὲν τὸ γνωρίζουν, θὰ σᾶς ποῦν ὅτι εἶναι συκοφαντίες.

Μετὰ ἀπὸ ὅλες αὐτές τὶς παταγώδεις διαψεύσεις τους τί θὰ κάνουν τώρα οἱ διάφοροι ψευδοπροφητὲς τῶν αἵρετικῶν χριστιανικῶν καὶ παραχριστιανικῶν ὁμάδων; Μήπως θὰ ζητήσουν συγγνώμη ἀπὸ τὰ θύματά τους; Μήπως θὰ ὁμολογήσουν τὴν πλάνη τους καὶ θὰ μετανοήσουν; Μήπως θὰ διαλυθοῦν; Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἀπλῶς, θὰ ἀνασυνταχθοῦν καὶ θὰ προχωρήσουν ἀκάθεκτοι πρὸς ἄγραν νέων θυμάτων μὲ «ρετουσαρισμένες» τὶς παλιές ψευδοδιδασκαλίες τους ἢ μὲ τὸ λανσάρισμα νέων, μοντέρνων πῖο ἀποτελεσματικῶν γιὰ τὴν προώθησιν τῶν συμφερόντων τους, προσαρμοσμένων στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου μάρκετινγκ. Κάποιο ἄλλο «δόγμα» θὰ «σκαρφιστοῦν», κάποια ἄλλη χρονολογία θὰ ἐφεύρουν. Τοὺς εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητο, γιατί πρέπει τὰ θύματα νὰ φοβοῦνται, νὰ συσπειρώνονται γύρω τους καὶ νὰ δουλεύουν γι' αὐτούς. Ἀλλοιῶς θὰ τὰ χάσουν. Καὶ τότε ἡ ἐκδοτικὴ ἐταιρία «Σκοπιά» πῶς θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διακίνηση τῶν προϊόντων της, τὴν ὁποία ταυτίζει μὲ τὴν «ἀγνή λατρεία»;

β. Πεντηκοστιανοί

Ὁλόκληρο «δόγμα» στήθηκε σὲ ὅλες τὶς Πεντηκοστιανὲς ὁμάδες γιὰ τὴν «δεκαετία» τοῦ '90. «Δυὸ μεγάλα γεγονότα πρόκειται νὰ γίνουν μέσα σ' αὐτὴν τὴν δεκαετία» ἔγραφε ἡ «Ἐλευθέρα Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς» στὴν ἐφημερίδα της «Χριστιανισμός» (καὶ ὁμώνυμος ραδιοφωνικὸς σταθμὸς) τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1991, ἀριθ. 2: «Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἀρπαγὴ τῆς ἐκκλησίας, ἕνα γεγονός ὑψίστης σημασίας... τὸ δεύτερο γεγονός... ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ἀντιχριστοῦ θὰ ἐκδηλωθῇ μετὰ τὴν ἀρπαγὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὁποιοῦ ἢ

κυριαρχία θά διαρκέσει ἑπτὰ ἔτη. Μιά ἑπταετία φοβερή πού θά γίνουν συγκλονιστικά γεγονότα μεταξύ τῶν ὁποίων θά εἶναι καί ὁ τρίτος παγκόσμιος πόλεμος (Ἄποκ. θ' 17)». Στή συνέχεια θά γίνει τό χάραγμα μέ τό 666. Γι' αὐτό «ἐάν δέν θέλουμε νά ὑποστοῦμε τίς συνέπειες τῆς ἑπταετίας τοῦ ἀντιχρίστου, πρέπει νά ἐτοιμαστοῦμε νά λάβουμε μέρος εἰς τήν ἀρπαγή τῆς Ἐκκλησίας» (ὑπογραμμίσεις δικές μας).

Αὐτά ἔλεγον οἱ Πεντηκοστιανοί τό 1991. «Προφητείες» γιά τρομακτικά γεγονότα: «Πρῶτον»: ἡ «ἀρπαγή» δηλαδή ὅτι θά ἔλθῃ ὁ Χριστός, πρῖν ἀπό τόν Ἀντίχριστο (καί ὄχι μετά ὅπως μᾶς προφητεύει ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου) γιά ν' ἀρπάξῃ τούς δικούς Του, ὥστε νά μὴν ὑποφέρουν στήν ἐποχή τοῦ Ἀντιχρίστου, «δεύτερον»: θά ἔλθῃ μετά ὁ Ἀντίχριστος γιά μιὰ «ἑπταετία φοβερή», «τρίτον»: θά γίνῃ ὁ 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος. «Τέταρτον»: γι' αὐτό «πρέπει νά ἐτοιμαστοῦμε νά λάβουμε μέρος εἰς τήν ἀρπαγή τῆς ἐκκλησίας».

Ἄν ὅλα αὐτά δέν εἶναι στιγνός ἐκφοβισμός, πνευματικός βιασμός, ψυχολογική πίεση, ἐγκλωβισμός θυμάτων, ἐκμετάλλευση τῆς ἄγνοιας καί τῆς ἀγαθῆς προαιρέσεως τῶν ἀφελῶν καί ἀνυποψίαστων ἀνθρώπων, τότε τί εἶναι. Ὁ φόβος κι ἐδῶ κρατᾷ περιθριγωμένους τούς ὁπαδούς καί ὑπόσχεται τήν "σωτηρία" σέ ἄλλους ἀνυποψίαστους.

Ὅμως βρισκόμαστε ἤδη μέσα στό 2000. Ὁ Ἀντίχριστος ἔπρεπε ἤδη νά ἔχει ἔλθῃ. Ἐπρεπε ἀκόμη νά ἔχει ἐκδηλωθῇ ὁ 3ος παγκόσμιος πόλεμος. Ὅμως ΕΠΤΑ χρόνια πρῖν, δηλαδή γύρω στό 1993, ἔπρεπε ἤδη νά ἔχει γίνει ἡ «ΑΡΠΑΓΗ». Ἡ προθεσμία ἔχει πλέον ἐκπνεύσει. Ἄπ' ὅτι προκύπτει ἀπό τά ληξιαρχεῖα δέν ...ἔχουν ἀρπαγεῖ, δηλαδή δέν ἔχουν φύγει γιά τούς οὐρανοὺς οἱ χιλιάδες τῶν Πεντηκοστιανῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐγινε ἄραγε λάθος ἢ ὁ ψευδοπροφήτης γιά ἄλλη μιὰ φορά «ἐλάλησεν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου λόγον... τόν ὅποιον ὁ Κύριος δέν ἐλάλησεν»; (Δευτερ. ιη' 22). Τί θά πῆ τώρα στίς χιλιάδες τῶν ἐξαπατηθέντων καί διαψευθέντων ὁπαδῶν τῆς ἡ λεγομένη «Ἐλευθέρα Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς»; Πάντως οἱ ψευδοπροφῆτες δέν συνεντίζονται ἀπό τίς διαψεύσεις των.

Συμπεράσματα

α. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ γιά τούς ψευδοπροφῆτες εἶναι ἀμείληκτος: «Ὁ προφήτης ὅμως ὅστις ἀσεβήσῃ καί λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου λόγον τόν ὅποιον ἐγώ δέν προσέταξα εἰς αὐτόν νά λαλήσῃ, ἢ ὅστις λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματι ἄλλων θεῶν, ὁ προφήτης ἐκεῖνος θέλει θανατωθῆ» (Δευτ. ιη' 18).

β. Οἱ ψευδόχριστοι καί οἱ ψευδοπροφῆτες, σάν τά παράσιτα καί τά «τσιμπούρια», «ταξιδεύουν» μέσα στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας συνοδεύοντάς Την ἀπό τά πρῶτα τῆς βήματα.

γ. Χαρακτηριστικό ὄλων αὐτῶν τῶν «ψευδόχριστων καί ψευδοπροφητῶν» εἶναι ἡ πολλή χρήση τῆς ἐσχατολογίας, κατά περίπτωση διαστρεβλωμένης καί προσαρμοσμένης στοὺς σκοπούς των καί ἡ χρήση τοῦ φόβου.

δ. Ὅμως ψυχές χάνονται, ἡ σύγχυση ἐξαπλώνεται, οἰκογένειες διαλύονται, παιδιά χάνουν τήν οἰκογενειακή θαλπωρή, τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καταρρακώνεται καί ὁ ἀθέμιτος προσηλυτισμός μετονομάζεται σέ «θρησκευτική ἐλευθερία».

ε. Εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι ἡ τύχη τῶν ψευδοπροφητῶν εἶναι προδιαγεγραμμένη. Ὁ λαός μας λέει: «ὁ ψεύτης καί ὁ κλέφτης τήν πρώτη μέρα χαίρεται». Ἡ Μόνη Ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἀπό τή μιὰ μεριά θά ἐξακολουθῇ νά δέχεται πάνω στό Πανακῆρατο Σῶμα Τῆς τίς λυσασμένες ἐπιθέσεις τῶν ποικιλωνύμων αἰρετικῶν. Ἀπό τήν ἄλλη ὅμως θά εἶναι ὁ Μάρτυρας τῶν ἀναπόφευκτων διαψεύσεων τῶν διαφόρων ψευδοπροφητῶν.

Πάντως ἕνα πρᾶγμα εἶναι σίγουρο καί ἀναμφισβήτητο: ὅτι ὅλοι αὐτοί οἱ ψευδοπροφῆτες ἔχασαν τήν μοναδική γι' αὐτούς εὐκαιρία τοῦ 2000 καί μάλιστα τῶν τελευταίων δεκαετιῶν του καί εἶναι δύσκολο νά ξαναβροῦν τέτοια εὐκαιρία. Ἐκτός... κι ἂν περιμένουν τήν ἐπόμενη χιλιετηρίδα, τό 3000 μ.Χ.